

δρων κατασκευάζουσι τοὺς πασσάλους τῶν προχωμάτων, διὰ δὲ τῶν μικρῶν πλεκομένων καὶ ἀλειφόμενων διὰ λιπαρᾶς τινος γῆς, πληροῦσι τὰ κενὰ τούτων.

Οἱ κάστορες μεταχειρίζονται τὴν οὐρὰν τῶν ὡς σκάφην πρὸς μεταφορὰν τοῦ πηλοῦ εἰς τοὺς φραγμοὺς, καὶ ὡς μυστήριον διὰ τὴν προστασίαν αὐτῆ. Τὰ θεμέλια τῶν φραγμῶν τούτων ἔχουσι συνήθως τριῶν μέχρι τεσσάρων μέτρων πάχος, ὅπερ βαθμηδὸν ἐλαττούμενον ἀπολήγει εἰς ἓν καὶ μόνον καὶ τὸ μὲν πρὸς τὸ βεῦμα μέρος τοῦ φραγμοῦ ἔχει ἐπιπέδην κεκλιμένην, τὸ δὲ ἀντίθετον κάθετον διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου κατασκευάζουσι καὶ τὰς καλύδας, τὰς ὁποίας οἰκοδομοῦσι συνήθως ἐπὶ πόλων. Τὸ σχῆμα τούτων εἶναι στρογγύλον ἢ ὠσειδῆς, καὶ ἡ στέγη τῶν θολωτῆ. Τὸ δ' ἐσωτερικόν των κοιλίαι γίνεται δι' ἀργίλλου μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας, ὥστε οὐδὲ τὸ παραμικρὸν φῶς εἰσέρχεται τὰ δύο τρίτα τῶν καλυθῶν εὐρίσκονται ἐκτὸς τοῦ ὕδατος. Εἰς τὸ μέρος δὲ τοῦτο κατοικεῖ ὁ κάστωρ στρωννύων αὐτὸ διὰ φύλλων καὶ οὐδέποτε ἐναποθέτων ἀκαθαρσίας ἐντὸς αὐτοῦ. Εἰς τὰς συνήθεις καλύδας κατοικοῦσιν ὀκτὼ ἕως δέκα κάστορες· σπανιώτατα δὲ εὐρίσκονται καλύδαι περιέχουσαι μέχρι τριάκοντα· διὰ τὴν ἀσυγκοινωνίαν δ' ἐδωκόταρον, κατασκευάζουσι τὰς καλύδας των πλησίον ἀλλήλων. Ἐκ τῆς γειτνιασεως δὲ ταύτης τῶν καλυθῶν ἀποτελεῖται εἰδὸς τι χωριδίου.

Ἡ οἰκοδομὴ τῶν καλυθῶν καὶ ἡ προμήθεια τῶν τροφῶν γίνονται πρὸ τοῦ χειμῶνος. Ἐκαστος κάστωρ ἔχει μίαν κοινὴν ἀποθήκην δι' ὅλην του τὴν οἰκογένειαν. Εἰς τὰς χώρας ἐν αἷς ἀποκατεστάθησαν ἄνθρωποι, τὰ ζῶα ταῦτα ἀπολέσαντα τὴν ἐπιδεξιότητα τοῦ κατασκευάζειν καλύδας καὶ τὴν ἀξιόθαύμαστον κοινωνικότητα των, ζῶσι μεμονωμένα ἐν τῶν μακρῶν λαβυρινθοειδῶν ὑπονόμων, τοὺς ὁποίους ἀνορύττουσι παρὰ τοὺς ποταμούς.

Ἐκ τοῦ λεπτοῦ τριχώματος τοῦ κάστωρος κατασκευάζονται οἱ μεγάλης ἀξίας ὀμώνυμοι πίλοι.

Τὸ γένος τῶν καστῶρων, ἐλαττούμενον ὁσημέραι, εὐρίσκεται ἤδη περιορισμένον εἰς τὰς ἐρήμους καὶ ἀπωτάτας χώρας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Ὑπάρχουσιν ὅμως ὀλίγοι τινὲς ἔτι καὶ νῦν ἐν Λαγκεδόκῃ τῆς Γαλλίας καὶ ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Ῥοδανοῦ.

Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΑΙ Ἡ ΜΕΡΙΜΝΑ.

Ἡ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεὸν ἐγκάρδιος προσευχὴ εἶναι τὸ μόνον δραστήριον φάρμακον τὸ θεραπεῖον τὴν μέριμναν ἧτις προξενεῖ πολ-

λὸς ἀνησυχίας εἰς τὸν ἄνθρωπον. Διατοῦτο ὁ Ἀπόστολος Πέτρος λέγει· « Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ῥίψατε ἐπ' αὐτὸν, διότι αὐτὸς φροντίζει περὶ ὑμῶν. » Εἰς ὅποιαιδήποτε περιστάσεις καὶ ἂν εὐρίσκησιν ἐμπιστεύου πάντοτε εἰς αὐτὸν καὶ ἀναμφιβόλως θὰ εὕρησιν εἰρήνην. Ἡ προσευχὴ σου ἂς συνοδεύηται πάντοτε μετ' εὐχαριστίας καὶ μετ' εὐλογίας. Ἄντι νὰ ταράττησιν καὶ νὰ ἀδημονῆς δι' ἐκεῖνα, τὰ ὅποια δὲν ἔχεις, εὐχαρίστηται καὶ ὁμολογεῖ τὸν Θεὸν δι' ὅσα ἔχεις.

Ο ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ

Ὁ καλὸς Ποιμὴν πῶς κράζει
Τὰ ἀρνία τρυφερά·
Εὐμένως τ' ἀγαλιάζει,
Τί ἀγάπη! τί χαρά!
Εἰς τοὺς ὤμους τὰ σηκώνει,
Κι' ἐκ κινδύνων φοβερῶν,
Πανενδόξως τὰ λυτρώνει,
Καὶ ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν.
Ποῖα εἶναι τὰ ἀρνία;
Ποῦ νὰ εὕρωμαι βοσκὴν;
Πόθεν εἶν' ἡ σωτηρία;
Ποῖος ὁ καλὸς ποιμὴν;
Φίλοι μου, μὴ ἀπατάσθε
Τὰ ἀρνία εἰσθε σεῖ·
Εἰς τὸν κόσμον δὲ πλανᾶσθε
Καὶ δὲν εἰσθε εὐτυχεῖς.
Τὸν ποιμένα νῦν ζητεῖτε;
Ὁ Χριστὸς εἶν' ὁ ποιμὴν.
Μετὰ χαρὰν ἀρροσθεῖτε
Τὴν γλυκεῖάν του φωνήν. Π. Π. Ζ. Κ.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τρεῖς γυναῖκες ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου εἰς τὴν γενεαλογίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· αἱ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἐθνικαί· ποῖαι εἶναι;
2. Διὰ ποίας ἐκφράσεως ἡ παρθένος Μαρία ὠμολόγησεν ἑαυτὴν ἁμαρτωλήν;
3. Εἰς ποῖον μέρος τῆς Ἁγίας Γραφῆς τελευταῖον γίνεται μείναι περὶ τῆς παρθένου Μαρίας;